

Sessió tarda 1 de juliol

- “Ja sé que esteu nerviosos”: projecció, efecte mirall
 - Els alumnes s’adonen, i s’adonen que qui està nerviós és el professor.
 - Mecanisme de defensa.

- Necessitat que té el grup: prendre identitat davant del professor:
 - Si la frustrem: agressivitat.
 - No em sento atès = conflicte.
 - Saber llegir les necessitats del grup/de la persona, per vehicular la interrelació.

- Situació física del tutor:
 - Intent de voler-se aproximar a les persones.
 - Són els primers minuts d’una classe que no coneixes, vols tenir el control.
 - Si passes al mig de la classe, t’apropes a un però deixes molts al marge/darrera.
 - Potser el més prudent en un espai així hauria estat moure’s per davant, acostar-se, però no abandonar l’espai del davant de tots els alumnes massa aviat.
 - Si volem tenir el grup una mica sota control, els nostres angles de visió han de mantenir-se, tothom t’ha de poder veure sense girar excessivament.
 - Quan agafem confiança sí, però no només començar.
 - La visió panòptica genera sentiment de control:
 - Això ho provoca l’espai
 - Però jo també faré visualitzacions als ulls:
 - No només controlo tot el grup, sinó que controlo ocularment, que és també control/domini.

- No s'ha d'entrar en el joc del grup:
 - Si el grup et diu el que has de fer i ho fas, ets una pilota de ping-pong.
 - Tu ets qui marca els paràmetres del que es fa, del que es diu, i del que es pretén fer.
 - En una situació així, s'ha d'anar situant el que es fa, amb independència de la pressió del grup.

- Tots els alumnes amb necessitats educatives tenen expectatives un cop es comença una atenció personalitzada.

- Hem d'utilitzar vocabulari assequible al públic.
 - Els professors estem molt acostumats a parlar d'objectius, fidelitats...
 - S'ha de buscar un llenguatge/vocabulari en connexió amb el vocabulari de l'alumnat.
 - No utilitzar tecnicismes, i menys encara de la professió.
 - Si no connectem pel llenguatge, es desconnecten.

- L'alumnat no pot esperar res del professor,
 - És el professor qui pot esperar dels alumnes.
 - No ens podem posar en situació d'avaluació –potser més endavant.
 - Som els professors qui creem les expectatives sobre els alumnes.

- Quan es tiren coses, etc...
 - La conducta inicial davant d'un grup així: extinció de conducta:
 - Si en faig cas omís, l'objectiu de la persona que ha tirat el paper queda anul·lat.
 - No s'ha d'entrar de seguida en aquestes dinàmiques.
 - Si va més enllà, aleshores sí que s'ha d'aturar de cop.
 - Evitar el conflicte.

- Quan el professor ha decidit que "no feia classe", els alumnes han aplaudit molt espontàniament:
 - L'hem vist més relaxat, i ens ha relaxat.
 - Algú s'ha sentit incomodat?
 - En "Mohamed" no està acostumat a que un professor faci això.
 - No és una imatge que li agrada a alguns.
 - El que s'ha provocat és un contagi de la dinàmica.
 - Ja és "un més", ja és nostre.
 - Cal contenció, ben entesa:
 - 50% de referents clars i 50% de part afectiva: ni els referents punitius funcionen, ni el col·leguisme tampoc.
 - Quan un grup té referents li donem seguretat: què pot fer i fins on sí, i què no pot fer i fins on no. Si no ho tinc clar tinc inseguretat, i vaig provant. Si ho tinc clar tinc tranquil·litat.
 - La tècnica és bona si coneixem bé el grup.
 - Dones la mostra de "jo no faré això", perquè no ho facin.
 - Però no coneixem al grup, i molta part del grup no coneix.
 - És un mirall molt arriscat, i la prova és que no s'allarga gaire en el temps.

- Les dues tècniques bàsiques de psicologia de modificació de conducta:
 - Modelatge i moldeatge:
 - Modelatge: model
 - Jo dono un model, i l'heu de reproduir.
 - A base d'anar-lo donant, l'acaben fent.
 - Si adopto models que no són els que vull, no se sap copiar.
 - S'ha de ser molt constant i fidel al model.
 - Moldeatge: el que es fa amb el fang

- Anem donant la forma que volem: “seu bé!”
 - Li anem indicant allò que volem que modifiqui.
 - Algunes persones són fang amb molta aigua, i d’altres són ciment.
 - La variable fonamental és constància.
 - Per un dia que salteu la norma pot espatllar la feina de tres mesos.

- Pregunta: quan algú fa alguna cosa malament ho sap?
 - Normalment sí, normalment tenen història escolar.
 - El que no podem entrar és a raonar si allò està bé o malament.
 - S’ha de ser prudent al dir “això ho fas malament”, perquè ja ho sap.
 - Cal donar models alternatius.
 - Normalment es fan les coses per cobrir necessitats.
 - Intentem que cobreixin les necessitats per models alternatius.
 - No es pot treure la necessitat, sí donar alternatives.
 - Aquest és un bon treball de tutoria:
 - Fer llista de conductes, i conductes alternatives per aconseguir el mateix objectiu.

- Això de “delegar el jefe” a l’aula és vendre’t al dimoni?
 - A l’aula hi ha un dinamitzador, no hi ha “jefes”.
 - Mai us associeu al “jefe”, els líders tenen contra - líders.
 - Mai us al·lieu amb cap “jefe”, ni reconegueu a cap “jefe”.
 - Sí que és positiu com a tècnica per vehicular certes situacions, per exemple l’hiperactiu, quan veiem que arriba al límit d’autocontrol, avançar-nos a donar-li una tasca, rentabilitzant el conflicte.

- Si la Maria pot estar 5 minuts, i després no aguanta més, als 4,5 minuts ja la cridaré i la faré fer un encàrrec.
- No li donaré un estatus/rol de "jefe", perquè el que li diem al grup és que potenciï la conducta:
 - Si fas el que fa aquest, seràs el "jefe"!
 - Recompensa, dóna privilegi a qui no li ha de donar.
- Posar un referent està molt bé:
 - "Quan jo doni la paraula, parlaràs".
 - Això crea un funcionament.
- Estratègia que serveix pel primer dia:
 - Només entrar, iniciar amb una feina mecànica:
 - Per exemple, escriuiu 5 queixes.
 - A l'escola tenen molt entrenament de fer fitxes.
 - Amb això aconsegiu:
 - Informació
 - Us atribuiu un funcionament: "tothom treballant i aquí estic jo"
 - I veieu els nivells d'atenció sostinguda: el que pot treballar cadascú.
 - Entrar sense conèixer el grup a fer diàleg no va bé.
- Quan el tutor parlava amb un alumne, una altra alumna estava aixecada fent altres coses, reclamant l'atenció.
 - En aquest moment el tutor ha de decidir si continua amb l'alumne o focalitza amb la Maria.
 - S'ha d'escollir una de les dues coses.
 - Si no què passa?
 - S'estava més pendent d'un que de l'altre, però no es podia estar pels dos alhora.
 - La resta d'alumnes tampoc sabien a qui mirar.

- No heu de deixar mai que us dispersin l'atenció:
 - Dispersió d'atenció = debilitat.
 - Mirar què és prioritari: focalitzar el grup o un alumne.
 - No es pot controlar tot alhora.
 - No es pot pensar de forma eficaç així.
- Com a tutor, la distribució dels alumnes a l'aula és molt important:
 - Però de vegades t'ho trobes fet.
 - El primer dia no coneixes el grup, ni saps qui és compatible amb qui.

-